

kunne skaffes en god Besejling af Fjorden, og at den skulde være skaffet ved Gennemskæringen af Hvide Sande. Jeg tvivler ikke om, at Fiskerne her nære den Illusion, at hvad de have opnaaet i dette Øjeblik, ville de i det væsentlige beholde, naar de have faaet det indsnævrede Løb. Jeg tror, de her gøre sig skyldige i en Fejltagelse, og at dette Lovforslags Gennemførelse vil medføre en overordentlig stor Skuffelse. Naar Strømmen samler sig med hele sin Styrke paa et enkelt Sted, vil det være overordentlig vanskeligt at besejle dette Sted, navnlig saa snart det er lidt uroligt Vejr, og jeg vil føje til, at dette, at Strømmen opholdes i Portaabningen, vil betyde, at den forhales udenfor, og jeg har den Opfattelse, som jeg dog naturligvis ikke kan føre noget Bevis for, at naar man har gennemført Kuperingen ved Hvide Sande, udsætter man sig for det, som man hidtil i væsentlig Grad har indvendt overfor Nymindesgab, nemlig at der sker Tilsanding, i hvert Fald anser jeg det for givet, hvis vi gennemføre Regeringsforslaget, at i de Aar, der følge lige paa, vil Strømmen, saa længe Løbet har sin nuværende Bredde, være for svag til at forhindre en større Barredæmning foran Udløbet, og der vil blive en daarlig Besejling. Dette Punkt med Besejlingen har Mindretallet, efter hvad jeg kan se, ikke omtalt. Jeg tror, det ligger i, at man har et Indtryk af, at her er det første svage Punkt i Regeringsforslaget, som man ikke kommer udenom.

Det næste Punkt, jeg vil berøre, er Fiskeriet. Fiskeriet derovre er dobbelt, dels Havfiskeri, dels Fjordfiskeri. Jeg har det Indtryk, at Troen paa Havfiskeriet ud fra det sikrede Udløb i det væsentlige er opgivet. Jeg antager, at det blev opgivet efter en Udtalelse, som vi fik i Udvalget — muligvis var det ovre paa Klitten —, hvoraf det tydeligt fremgik, at noget egentligt Havfiskeri kunde der ikke drives ud fra dette Udløb, thi Fiskepladserne ligge enten betydelig Nord for eller Syd for Udløbet. I hvert Fald indeholder Betænkningen ikke noget om Havfiskeriet, saa vidt jeg kan skønne. Jeg skal da lade det ligge og kommer derefter til Fjordfiskeriet. Det er betegnende, at dette optager i Mindretallets Betænkning — og det er dyrebare Linier, for der er ikke mange af dem — omtrent en Fjerdedel af hele Pladsen. Det er aabenbart noget af det stærkeste Skyts, der her føres i Marken. Den ærede Ordfører for Mindretallet har peget paa, at de Fisk, det med det ubeskyttede Udløb drejer sig om, ere

mere værdifulde end Ferskvandsfiskene, og Mængden skal ogsaa være større, saa at den samlede Sum, der nu udvindes, er større. Dette er utvivlsomt rigtigt, men jeg maa dog have Lov til at gøre opmærksom paa, at for det første er Udbyttet af Fiskeriet steget betydeligt, før vi kom til 1910. I 1906 steg det med 30,000 Kr., i 1908 yderligere med 20,000 Kr., saa kom Gennemskæringen og dermed den store Stigning, men, vel at mærke, Stigningen indtraf hele Landet over, hvad man kan se af den sidste statistiske Aarbog. Indtægten af Fiskeriet i Danmark steg i Tidsrummet fra 1905 til 1910 fra 11,4 til 13,8 Mill. Kr. Men selv om man kan konstatere en Stigning i Fiskeriet, er dette ikke afgørende. Den væsentligste Stigning beror paa de tre Arter Fisk: Aal, Sild og Flyndere. Med Aalen forholder det sig saaledes, at der var samtidig et meget stærkt forøget Fiskeri hele Landet over. Sildens Forekomst er fuldkommen lunefuld. Der kan overhovedet intet bevises af, at Silden et Aar eller to forekommer i store Masser, og nøjagtig det samme gælder Flynderen. Jeg tør maaske pege paa, at indenfor denne Art af Fisk er alt, hvad man har kunnet opnaa af Udbytteforøgelse ved Rødspættefiskeriet, 942 Kr., men jeg maa maaske overhovedet samle det, der kan siges om dette Fiskeri, i en Bemærkning, vi have faaet i Udvalget officielt, og som naturligvis netop er sagt os, fordi den skal anvendes i denne Sag. Det er den, at Fiskeri er Lotteri. Dette, at Statistikken i dette Øjeblik kan vise os to Aars Tiltagen, beviser ikke det allermindste om, hvad der vil ske i Fremtiden.

Dette gælder Forholdene med det ubeskyttede Udløb, men tror man, at alt vil blive det samme, naar man faar et beskyttet Udløb? Saa snart vi faa et beskyttet Udløb, er der neppe Tvivl om, at Indvandringen af Fisk i betydelig Grad vil blive hindret. Saltvandet vil desuden procentvis aftage, hvad der selvfølgelig vil faa stor Betydning. Jeg tror ikke, man siger for meget ved at udtale, at den Gevinst, man paa Fiskeriets Omraade i dette Øjeblik har ved det store Udløb, sætter man i det væsentlige over Styr ved Indsnævringen af Udløbet, og man kommer delvis tilbage til de Tilstande, som man havde før, ja, maaske helt hen ad et Ferskvandsfiskeri. Atter her tror jeg, at Fiskerne og Befolkningen i det hele ville komme til at opleve den store Skuffelse. Jeg gentager: Den store Skuffelse, fordi